

Sammenfattende kan jeg sige, at forslaget, som den daværende regering gav udtryk for ved de tidligere behandlinger i 1993 og 1996, altså fortsat rejser en række spørgsmål af retssikkerhedsmæssig, lovteknisk karakter og derfor stadig ikke er den rigtige vej at gå, og jeg har beskrevet, at vi faktisk på en række af punkterne har en lovgivning, der er tjenlig i forhold til de formål, forslagsstilleren gerne vil nå.

Jeg vil naturligvis følge udviklingen og imødeser resultatet af efterforskningen i PFA-sagen.

Jeg har selv givet udtryk for overvejelser om et slags testamente til selskabet, når man vælger at forlade bestyrelsen.

Jeg vil derfor bestemt ikke afvise, at også denne sag ligesom andre sager efter moden overvejelse kan give anledning til initiativer og til lovændringer. Men også det, jeg nævner her som en slags testamente, er naturligvis også en idé, som bør overvejes grundigt. Også her ville vi kunne risikere blot at slå et slag i den tomme luft for at se handlekraftige ud. Det ønsker vi ikke fra regeringens side, og derfor afviser vi beslutningsforslaget.

Frode Sørensen (S):

Ja, tredje gang er lykkens gang, er der nogle, der siger. Det er i hvert fald tredje gang, forslaget fremsættes.

Sidst var baggrunden dommene i Nordisk Fjer-sagen, som Fremskridtspartiet mente var for milde. Det er muligt, Fremskridtspartiet synes, at nogle slap for billigt, men i en retsstat kan man altså ikke dømmes for noget, som man tror folk er skyldige i. Det skal bevises.

Også denne gang er anledningen en konkret sag, og jeg vil postulere, at vi kan lovgive os ihjel, såfremt vi tror, vi kan forebygge bedrageriske forhold som dem, der tegner sig i horisonten omkring de falske PFA-garantier.

I bemærkningerne til beslutningsforslaget konstaterer Fremskridtspartiet, at fire femtedele af bestyrelsen i ejendomsselskabet CVI aktive-rede katapultsædet for at være ude af syne, før man overhovedet havde tænkt tanken: ansvar.

Lad os slå fast, at i henhold til aktieselskabslovens § 50, stk. 1, kan et bestyrelsesmedlem til enhver tid træde ud af bestyrelsen. Bestyrelsesmedlemmet er dog forpligtet til at meddele det til selskabets bestyrelse, til Erhvervs- og Selskabsstyrelsen og til Fondsbørsen.

En flugt fra bestyrelser, som tilfældet er med CVI, er ikke hensigtsmæssig. Ja, jeg synes faktisk, at det er ret forkasteligt, at man straks løber fra sit ansvar, når vinden begynder at blæse én imod. Det virker som faneflugt, når kendte personer på den måde flygter. Men udtrædelse af bestyrelsen friholder ikke bestyrelsesmedlemmet for ansvar for forhold, som fandt sted, mens vedkommende var medlem af bestyrelsen.

Vi har et eksempel herpå i en dom fra Højesteret af den 17. december 1996. Her blev en afgået bestyrelsesformand dømt til at betale erstatning for et andet bestyrelsesmedlems misbrug af dispositionsadgang, efter at bestyrelsesformanden var udtrådt af bestyrelsen.

Forslagsstillerne foreslår endvidere, at en udtræden skal begrundes og ske på et bestyrelsesmøde. Det er sikkert også sådan, det sker i langt de fleste tilfælde, men der kan være personlige årsager, hvor det er unødigt at begrunde det.

Socialdemokratiet kan derfor ikke gå ind for et sådant krav, og Socialdemokratiet kan heller ikke støtte dette beslutningsforslag.

Pia Larsen (V):

Fremskridtspartiet har tidligere fremsat tilsvarende beslutningsforslag, og som tidligere må Venstre afvise at støtte forslaget om at skærpe visse bestyrelsesmedlemmers og direktørers ansvar på dette grundlag.

Fremskridtspartiet henviser i sine bemærkninger til beslutningsforslaget dels til Nordisk Fjer-sagen og dels til den seneste såkaldte PFA-sag og beskæftiger sig i øvrigt med spørgsmålet om bevisets stilling.

Det er noget uklart for mig, om der med formuleringerne i bemærkningerne »er det nødvendigt at betragte reglerne om bevisførelsen« og »der bør ske en opstramning ved at styrke anklagemyndighedens mulighed for at løfte bevisbyrden« menes, at der skal indføres en såkaldt omvendt bevisbyrde.

Venstre er af retssikkerhedsmæssige årsager bestemt ikke tilhænger af omvendt bevisbyrde.

Under alle omstændigheder er det Venstres opfattelse, at hvis vi nu skal forsøge at forholde os til den såkaldte PFA-sag, hvor vi, vil jeg gerne minde om, endnu ikke kender resultatet, fordi efterforskningen ikke er afsluttet og der ikke er afsagt dom, så gælder også her, at hvis nogen vil snyde – for nu at sige det på godt dansk – så kan alverdens omvendte bevisbyrder og vidtgående strafferammer samt overvågende og